

Euroopa Liidu Teataja

L 232

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

53. aastakäik

2. september 2010

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 772/2010, 1. september 2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 555/2008, milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veinisektoris seoses toetusprogrammide, kolmandate riikidega kauplemise, tootmisvõimsuse ja kontrollidega 1

Komisjoni määrus (EL) nr 773/2010, 1. september 2010, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 4

OTSUSED

2010/475/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 30. august 2010, millega muudetakse otsust 2006/594/EÜ (millega määratakse liikmesriikide kaupa kindlaks lähenemiseesmärgi jaoks ettenähtud kulukohustuste assigneerin-gute soovituslik jaotus ajavahemikuks 2007–2013) Tšehhi Vabariigile, Poolale ja Slovakkiale tehtavate lisaeraldiste osas (teatavaks tehtud numbri K(2010) 5817 all) 6

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

2010/476/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 30. august 2010, millega muudetakse otsust 2006/593/EÜ (millega määratakse liikmesriikide kaupa kindlaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi jaoks ette nähtud kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus ajavahemikuks 2007–2013) Tšehhi Vabariigi ja Slovakkia osas (teatavaks tehtud numbri K(2010) 5818 all) 11

2010/477/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 1. september 2010, mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumide ja meetodikastandardite kohta (teatavaks tehtud numbri K(2010) 5956 all) ⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 772/2010,

1. september 2010,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 555/2008, milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veinisektoris seoses toetusprogrammide, kolmandate riikidega kauplemise, tootmisvõimsuse ja kontrollidega

EUROOPA KOMISJON,

vaja ette näha kohustus sätestada toetuse võimaliku pikendamise kord ning toetatavate meetmete eelhindamine.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus),⁽¹⁾ eriti selle artiklit 103za koostoimes artikliga 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 27. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 555/2008 (milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veinisektoris seoses toetusprogrammide, kolmandate riikidega kauplemise, tootmisvõimsuse ja kontrollidega)⁽²⁾ artikli 4 esimese lõigu punktiga d on ette nähtud, et asjaomase abisaaja müügiesituse- ja teavitamiskampaaniat asjaomases kolmandas riigis ei toetata kauem kui kolm aastat.

(2) Kõnealuste toetusmeetmete võtmise käigus saadud kogemusi silmas pidades on kolmandate riikide edendamise- ja teabemeetmete eripära tõttu (näiteks liikmesriigi ja kolmanda riigi tasemel nõutavad pikemaajalised haldusformaalsused) vajalik ette näha nende meetmete pikendamine kõige rohkem kahe aasta võrra.

(3) Määruse (EÜ) nr 555/2008 artikli 5 lõikega 1 on ette nähtud, et liikmesriigid sätestavad taotluste esitamise üksikasjaliku korra, eelkõige iga toetatava meetme hindamise üksikasjalikud eeskirjad. Samuti on liikmesriikidele

(4) Määruse (EÜ) nr 555/2008 artikli 9 lõikes 1 on kirjeldatud viinamarjaistanduste ümberkujundamise ja muutmise finantsjuhtimine, kehtestamata siiski tegevuste kontrolli reguleerivaid erisätteid. Viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevuste suhtes võib teatavatel juhtudel kohaldada mitmekordseid kohapealseid kontrole, ilma et see parandaks nendega seotud haldus- ja finantskulusid.

(5) Määruse (EÜ) nr 555/2008 artikliga 81 on kehtestatud tootmisvõimsuse kontrollimisega seotud sätted. Kuigi viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevused on tihedalt seotud tootmisvõimusega hõlmatud tegevustega, on need praegu kõnealuse artikli kohaldamisalast välja jäetud. Kontrollisüsteemi lihtsustamiseks on vaja kehtestada viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevuste kontrolli käsitlevad eeskirjad sarnaselt praegu kehtivate tootmisvõimsusega seotud tegevuste kontrolli käsitlevate eeskirjadega.

(6) Viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevuste kontrolli lihtsustamiseks tuleks kehtestada sätted, mille alusel võimaldatakse lisaks graafilistele töövahenditele kasutada samaväärseid vahendeid, millega saab maatumki identifitseerida, mõõta ja määrata selle paiknemist.

(7) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 555/2008 vastavalt muuta.

(8) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusga,

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 170, 30.6.2008, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 555/2008 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) asjaomase abisaaja müügiedendus- ja teavitamiskampaaniat asjaomas kolmandas riigis ei toetata kauem kui kolm aastat; seda võib siiski vajaduse korral üks kord pikendada kuni kaheks aastaks;”.

2) Artikli 5 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriik sätestab taotluste esitamise ja võimaliku pikendamise korra, nagu on osutatud artikli 4 esimese lõigu punktis d, milles käsitletakse eelkõige;”

b) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) iga toetatava meetme hindamise eeskirju. Artikli 4 esimese lõigu punkti d kohase pikendamise puhul tuleb toetatavate meetmete tulemusi lisaks hinnata enne pikendamist.”.

3) Artikli 9 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Toetus makstakse välja pärast seda, kui ollakse veendunud, et ühekordne meede või kõik toetuse taotluses nimetatud meetmed (vastavalt liikmesriigi poolt meetme juhtimiseks tehtud valikule) on ellu viidud ja seda on kohapeal kontrollitud käesoleva määruse artikli 81 kohaselt.”

4) Artikkel 81 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 81

Tootmisvõimuse ning viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevuste kontroll

1. Selleks et kontrollida määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise III peatüki IVa jao tootmisvõimsust käsitlevate sätete täitmist, sealhulgas kõnealuse määruse artikli 85g lõikes 1 sätestatud uusistutuskeelust kinnipidamist ning sama määruse artikliga 103q ette nähtud viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevusi, kasutavad liikmesriigid istandusregistrit.

2. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 85i kohaselt taasisutusõiguse andmiseks tuleb alasiid enne ja pärast väljajuurimist korrapäraselt kontrollida. Kontrollitakse maatükke, millele taasisutusõigus antakse.

Väljajuurimiseelse kontrolli käigus kontrollitakse, kas asjaomane viinamarjaistandus on olemas.

Kontroll tehakse kohapealse kontrollina. Kui aga liikmesriigi käsutuses on usaldusväärne ja ajakohastatud elektrooniline istandusregister, võib teostada halduskontrolli ja piirduda väljajuurimiseelse kohapealse kontrolli kohustuse täitmiseks 5 % taotluste kontrollimisega (igal aastal), et kinnitada halduskontrolli usaldusväärsust. Kui sellise kohapealse kontrolli tulemusel avastatakse piirkonnas tervikuna või mõnes selle osas olulisi õigusrikkumisi või lahknevusi, suurendab pädev asutus samal ja järgneval aastal vastavalt vajadusele kohapealsete kontrollide arvu.

3. Alasid, mille eest saadakse väljajuurimistasu, kontrollitakse korrapäraselt enne ja pärast väljajuurimist. Kontrollitakse neid maatükke, mille kohta on esitatud abitaotlus.

Väljajuurimiseelse kontrolli käigus kontrollitakse samuti, kas asjaomane viinamarjaistandus on olemas, kas rajatud istanduse suurus on määratud kooskõlas artikliga 75 ja kas asjaomast ala on nõuetekohaselt haritud.

Kontroll tehakse kohapealse kontrollina. Kui aga liikmesriigi käsutuses on graafiline töövahend või samaväärne vahend, mis võimaldab kooskõlas artikliga 75 mõõta viinapuude kasvuala elektroonilises istandusregistris, ja usaldusväärne ajakohastatud teave selle kohta, et maatükki haritakse nõuetekohaselt, võib teostada halduskontrolli ja väljajuurimiseelse kohapealse kontrolli kohustuse täitmiseks võib piirduda 5 % taotluste kontrollimisega, et kinnitada halduskontrolli usaldusväärsust. Kui sellise kohapealse kontrolli tulemusel avastatakse piirkonnas tervikuna või mõnes selle osas olulisi õigusrikkumisi või lahknevusi, suurendab pädev asutus asjaomasel aastal vastavalt vajadusele kohapealsete kontrollide arvu.

4. Seda, kas väljajuurimine on tegelikult toimunud, kontrollitakse kohapealse kontrolli käigus. Kui juuritakse välja kogu viinapuude kasvuala või kaugseire eraldusvõime on 1 m² või sellest parem, võib seda teha kaugseire abil.

5. Ilma et see piiraks lõike 3 kolmanda lõigu ja lõike 4 kohaldamist, tehakse alade puhul, mille eest makstakse väljajuurimistasu, vähemalt üks lõike 3 esimeses lõigus nimetatud kahest kontrollist kohapealse kontrollina.

6. Alasid, mille eest makstakse toetust viinamarjaistanduste ümberkujundamis- ja muutmistegevusteks, kontrollitakse süstemaatiliselt enne ja pärast tegevuste teostamist. Kontrollitakse neid maatükke, mille kohta on esitatud abitaotlus.

Kõnealustele tegevustele eelneva kontrolli käigus kontrollitakse samuti, kas asjaomane viinamarjaistandus on olemas, kas rajatud istanduse suurus on määratud kooskõlas artikliga 75 ning kas viinamarjaistanduste artiklis 6 määratletud tavapärase uuendamise puhul on ala toetusest ilma jäetud.

Teises lõigus osutatud kontroll tehakse kohapealse kontrollina. Kui aga liikmesriigi käsutuses on graafiline töövahend või samaväärne vahend, mis võimaldab kooskõlas artikliga 75 mõõta viinapuude kasvuala elektroonilises istandusregistris, ja usaldusväärne ajakohastatud teave istutatud veiniviinamarjasortide kohta, võib teostada halduskontrolli ning järelkult

ümberkujundamis- ja muutmistegevustele eelneva kohapealse kontrolli kohustuse täitmiseks võib piirduda 5 % taotluste kontrollimisega, et kinnitada halduskontrolli usaldusväärsust. Kui kohapealse kontrolli tulemusel avastatakse piirkonnas tervikuna või mõnes selle osas olulisi õigusrikkumisi või lahknevusi, suurendab pädev asutus asjaomasel aastal vastavalt vajadusele kohapealsete kontrollide arvu.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. september 2010

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 773/2010,**1. september 2010,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, ⁽²⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 2. septembril 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. september 2010

*Komisjoni nimel,
presidendi eest*

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MK	41,0
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	141,2
	ZZ	141,2
0709 90 70	TR	126,2
	ZZ	126,2
0805 50 10	AR	107,0
	CL	159,0
	TR	153,5
	UY	75,6
	ZA	133,6
	ZZ	125,7
0806 10 10	BA	91,2
	EG	131,2
	IL	123,0
	TR	112,7
	ZA	147,0
	ZZ	121,0
0808 10 80	AR	92,9
	BR	69,6
	CL	103,2
	CN	65,6
	NZ	89,6
	US	95,6
	ZA	88,5
	ZZ	86,4
0808 20 50	AR	115,4
	CL	96,6
	CN	70,5
	TR	133,1
	ZA	100,4
	ZZ	103,2
0809 30	TR	143,9
	ZZ	143,9
0809 40 05	BA	53,2
	IL	161,0
	XS	52,3
	ZZ	88,8

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

KOMISJONI OTSUS,

30. august 2010,

millega muudetakse otsust 2006/594/EÜ (millega määratakse liikmesriikide kaupa kindlaks lähenemiseesmärgi jaoks ettenähtud kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus ajavahemikuks 2007–2013) Tšehhi Vabariigile, Poolale ja Slovakkiale tehtavate lisaeraldiste osas

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 5817 all)

(2010/475/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 18 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Otsusega 2006/594/EÜ, ⁽²⁾ mida on muudetud otsusega 2007/191/EÜ, ⁽³⁾ määras komisjon liikmesriikide kaupa kindlaks lähenemiseesmärgi jaoks ettenähtud kulukohustuste assigneeringute soovitusliku jaotuse ajavahemikuks 2007–2013.
- (2) Määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punkti 10 kohaselt on 2010. aastal selgunud, et Tšehhi Vabariigi, Slovakkia ja Poola aastate 2007–2009 kumuleeruv SKT erineb rohkem kui $\pm 5\%$ määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punkti 9 kohaselt prognoositud kumuleeruvast SKTst, sealhulgas vahetuskursi muutuse tulemusena. Tšehhi Vabariigile, Poolale ja Slovakkiale ajavahemikuks 2011–2013 eraldatud summasid tuleb seepärast vastavalt korrigeerida.
- (3) Kooskõlas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) ⁽⁴⁾ punktidega 16 ja 17 võttis komisjon 16. aprillil 2010 vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule, mis käsitleb finantsraamistikus 2011. aastaks ettenähtud vahendite tehnilist kohandamist

vastavalt kogurahvatulu muutumisele, sealhulgas asjaomastele liikmesriikidele ühtekuuluvuse toetamiseks ettenähtud vahenditest eraldatud summade kohandamist vastavalt 2007.–2009. aasta prognoositud ja tegeliku SKP erinevusele, ⁽⁵⁾ ning teatas sellega, et Tšehhi Vabariigi puhul on vaja teha 237 045 801 euro suurune, Poola puhul 632 392 153 euro suurune ja Slovakkia puhul 137 711 534 euro suurune positiivne kohandus, mis jaotatakse aastate 2011, 2012 ja 2013 vahel võrdseteks summadeks.

- (4) Asjaomastele liikmesriikidele eraldatavate summade kindlaksmääramiseks on iga asjaomase liikmesriigi puhul vaja võtta arvesse käesoleva programmi tööperioodi 2007–2013 vahendite proportsionaalset jaotust lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahel ning vajadust kasutada eraldatud vahendeid praegu rakendatavates projektides võimalikult tulemuslikult. Seepärast tuleks käesoleva otsusega eraldada üksnes lähenemiseesmärgi puudutav osa üldistest positiivsetest kohandustest.
- (5) Tõhususe huvides on asjakohane asendada otsuse 2006/594/EÜ III lisa tabeli 2 real „Kokku” summad aastate 2007–2010 kohta, sest need ei kajasta Bulgaaria kohta esitatud arve.
- (6) Seepärast tuleks otsust 2006/594/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2006/594/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) I lisa asendatakse käesoleva otsuse I lisas esitatud tekstiga;
- 2) III lisa asendatakse käesoleva otsuse II lisas esitatud tekstiga.

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.⁽²⁾ ELT L 243, 6.9.2006, lk 37.⁽³⁾ ELT L 87, 28.3.2007, lk 18.⁽⁴⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.⁽⁵⁾ KOM(2010) 160 (lõplik).

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 30. august 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Johannes HAHN

Kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus liikmesriikide kaupa lähenemiseesmärgi raames
struktuurifondidest abi saavate abikõlblike piirkondade jaoks ajavahemikuks 1. jaanuarist 2007 kuni
31. detsembrini 2013

(eurodes)

Liikmesriik	TABEL 1 – Assigneeringud (2004. aasta hindade alusel)							
	Lähenemiseesmärgiga hõlmatud abikõlblikud piirkonnad	Täiendav rahastamine, mis on nimetatud määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punktis:						
		10	14	20	24	26	28	30
Bulgaria	3 863 601 178	197 709 105			31 365 110	1 396 500 000	825 930 000	166 582 500
Česká republika	15 111 066 754							
Deutschland	10 360 473 669							
Eesti	1 955 979 029							
Elláda	8 358 352 296							
España	17 283 774 067							
France	2 403 498 342							
Italia	17 993 716 405							
Latvija	2 586 694 732							
Lietuva	3 875 516 071							
Magyarország	12 622 187 455	359 874 111	880 349 050		58 206 001			
Malta	493 750 177							
Polska	38 507 171 321							
Portugal	15 143 387 819							
România	11 115 420 983							
Slovenija	2 401 302 729							
Slovensko	6 214 921 468							
United Kingdom	2 429 762 895							
Kokku	172 720 577 390	668 128 019	880 349 050	485 614 906	165 185 286	1 396 500 000	825 930 000	166 582 500

Liikmesriik	TABEL 2 – Assigneeringute jaotus aastate kaupa (eurodes, 2004. aasta hindade alusel)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	300 892 058	431 830 557	576 458 082	595 526 527	625 067 349	653 446 232	680 380 373
Česká republika	1 993 246 617	2 050 979 461	2 106 089 584	2 162 632 571	2 283 395 438	2 332 343 673	2 380 088 515
Deutschland	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167
Eesti	229 977 253	245 929 572	262 982 602	281 212 290	300 982 256	322 136 118	344 124 048
Elláda	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328
España	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581
France	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321
Italia	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915
Latvija	308 012 292	330 054 158	353 328 505	376 808 997	400 322 218	424 084 983	447 970 188
Lietuva	528 903 377	525 252 930	525 724 448	549 071 072	581 530 171	606 085 051	638 882 589
Magyarország	1 838 275 243	1 749 371 409	1 634 208 005	1 659 921 561	1 847 533 517	1 913 391 641	1 979 486 079
Malta	81 152 175	73 854 132	68 610 286	61 225 559	61 225 559	68 610 286	79 072 180
Polska	5 686 360 306	5 705 409 032	5 720 681 799	5 535 346 918	5 679 612 617	5 699 319 089	5 720 664 721
Portugal	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260
România	782 254 110	1 123 289 385	1 498 844 810	1 773 286 696	1 875 412 911	1 979 406 577	2 082 926 494
Slovenija	423 258 365	397 135 571	370 643 430	343 781 942	316 551 106	288 950 923	260 981 392
Slovensko	939 878 406	896 645 972	845 960 417	765 136 058	845 313 158	910 570 647	1 121 961 613
United Kingdom	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985
Kokku	24 090 437 759	24 507 979 736	24 941 759 525	25 082 177 748	25 795 173 857	26 176 572 777	26 714 765 749"

II LISA

„III LISA

Kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus liikmesriikide kaupa lähenemiseesmärgi raames ühtekuuluvusfondist abi saavate abikõlblike liikmesriikide jaoks ajavahemikuks 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013

(eurodes)

Liikmesriik	TABEL 1 – Assigneeringud (2004. aasta hindade alusel)		
		Täiendav rahastamine, mis on nimetatud määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punktis:	
		10	24
Bulgaria	2 009 650 238	179 937 056	16 157 785
Česká republika	7 809 984 551		
Eesti	1 000 465 639		
Elláda	3 280 399 675		
Kýpros/Kibris	193 005 267		
Latvija	1 331 962 318		27 759 767
Lietuva	1 987 693 262		41 177 899
Magyarország	7 570 173 505		
Malta	251 648 410		
Polska	19 512 850 811		
Portugal	2 715 031 963		
România	5 754 788 708		
Slovenija	1 235 595 457		
Slovensko	3 424 078 134		
Kokku	58 077 327 938	179 937 056	85 095 451

(eurodes)

Liikmesriik	TABEL 2 – Assigneeringute jaotus aastate kaupa (2004. aasta hindade alusel)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	161 567 407	227 036 657	299 350 419	308 884 642	323 655 053	337 844 495	351 311 565
Česká republika	1 032 973 476	1 061 839 898	1 089 394 960	1 117 666 453	1 144 441 732	1 169 574 794	1 194 093 238
Eesti	118 267 391	126 243 551	134 770 066	143 884 910	153 769 893	164 346 824	175 340 789
Elláda	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525
Kýpros/Kibris	52 598 692	42 866 160	33 133 627	23 401 096	13 668 564	13 668 564	13 668 564
Latvija	159 639 206	170 660 138	182 297 312	194 037 557	205 794 168	217 675 551	229 618 153
Lietuva	180 857 472	230 966 558	277 869 373	303 013 907	320 491 883	348 611 677	367 060 291
Magyarország	328 094 604	687 358 082	1 080 433 910	1 308 130 864	1 343 212 938	1 388 664 318	1 434 278 789
Malta	24 809 997	32 469 219	37 971 049	45 716 955	45 716 955	37 971 049	26 993 186
Polska	1 883 652 471	2 208 285 009	2 532 817 229	2 755 750 999	3 136 326 090	3 437 744 747	3 738 211 322
Portugal	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709
România	419 281 086	589 798 724	777 576 436	914 797 379	965 860 486	1 017 857 319	1 069 617 278
Slovenija	86 225 407	115 705 905	145 555 750	175 774 942	206 363 481	237 321 369	268 648 603
Slovensko	197 125 902	317 519 267	452 740 053	630 951 164	664 262 430	668 505 352	492 973 966
Kokku	5 501 583 345	6 667 239 402	7 900 400 418	8 778 501 102	9 380 053 907	9 896 276 293	10 218 305 978

KOMISJONI OTSUS,

30. august 2010,

millega muudetakse otsust 2006/593/EÜ (millega määratakse liikmesriikide kaupa kindlaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi jaoks ette nähtud kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus ajavahemikuks 2007–2013) Tšehhi Vabariigi ja Slovakkia osas

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 5818 all)

(2010/476/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regioonarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 18 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Otsusega 2006/593/EÜ ⁽²⁾ määras komisjon liikmesriikide kaupa kindlaks piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi jaoks ettenähtud kulukohustuste assigneeringute soovitusliku jaotuse ajavahemikuks 2007–2013.
- (2) Määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punkti 10 kohaselt on 2010. aastal selgunud, et Tšehhi Vabariigi, Slovakkia ja Poola aastate 2007–2009 kumuleeruv SKT erineb rohkem kui $\pm 5\%$ määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punkti 9 kohaselt prognoositud kumuleeruvast SKTst, sealhulgas vahetuskursi muutuse tulemusena. Tšehhi Vabariigile ja Slovakkiale ajavahemikuks 2011–2013 eraldatud summasid tuleb seepärast vastavalt korrigeerida.
- (3) Kooskõlas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) ⁽³⁾ punktidega 16 ja 17 võttis komisjon 16. aprillil 2010 vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule, mis käsitleb finantsraamistikus 2011. aastaks ettenähtud vahendite tehnilist kohandamist vastavalt kogurahvatulu muutumisele, sealhulgas asjaomastele liikmesriikidele ühtekuuluvuse toetamiseks ettenähtud vahenditest eraldatud summade kohandamist vastavalt 2007.–2009.

aasta prognoositud ja tegeliku SKP erinevusele, ⁽⁴⁾ ning teatas sellega, et Tšehhi Vabariigi puhul on vaja teha 237 045 801-eurone ja Slovakkia puhul 137 711 534-eurone positiivne kohandus, mis jaotatakse aastate 2011, 2012 ja 2013 vahel võrdseteks summadeks.

- (4) Asjaomastele liikmesriikidele eraldatavate summade kindlaksmääramiseks on mõlema asjaomase liikmesriigi puhul vaja võtta arvesse käesoleva programmi tööperioodi 2007–2013 vahendite proportsionaalset jaotust lähene-miseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi vahel ning vajadust kasutada eraldatud vahendeid praegu rakendatavates projektides võimalikult tulemuslikult. Seepärast tuleks käesoleva otsusega eraldada üksnes piirkondlikku konkurentsivõimet ja tööhõive eesmärki puudutav osa üldistest positiivsetest kohandus-test.

- (5) Seepärast tuleks otsust 2006/593/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2006/593/EÜ I lisa asendatakse käesoleva otsuse I lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 30. august 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Johannes HAHN

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

⁽²⁾ ELT L 243, 6.9.2006, lk 32.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 160 (lõplik).

**Kulukohustuste assigneeringute soovituslik jaotus liikmesriikide kaupa piirkondliku konkurentsivõime ja
tööhõive eesmärgi raames struktuurifondidest abi saavate abikõlblike piirkondade jaoks ajavahemikuks
1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013**

(eurodes)

TABEL 1 – Assigneeringud (2004. aasta hindade alusel)

Liikmesriik	Piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgiga hõlmatud abikõlblikud piirkonnad	Täiendav rahastamine, mis on nimetatud määruse (EÜ) nr 1083/2006 II lisa punktis:							
		10	16	20	23	25	26	28	29
Belgique/België	1 264 522 294								
Česká republika	172 351 284	4 633 651	199 500 000						
Danmark	452 135 320								
Deutschland	8 273 934 718					74 812 500			
España	2 925 887 307						199 500 000		
France	9 000 763 163								99 750 000
Éire/Ireland	260 155 399								
Italia	4 539 667 937							209 475 000	
Luxembourg	44 796 164								
Nederland	1 472 879 499								
Österreich	761 883 269					149 625 000			
Portugal	435 196 895								
Slovensko	398 057 758	7 006 030							
Suomi/Finland	778 631 938			153 552 511					
Sverige	1 077 567 589			215 598 656	149 624 993				
United Kingdom	5 335 717 800								
Kokku	37 194 148 334	11 639 681	199 500 000	369 151 167	149 624 993	224 437 500	199 500 000	209 475 000	99 750 000

Liikmesriik	TABEL 2 – Assigneeringute jaotus aastate kaupa (2004. aasta hindade alusel)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Belgique/België	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042
Česká republika	53 121 612	53 121 612	53 121 612	53 121 612	54 696 847	54 665 961	54 635 679
Danmark	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760
Deutschland	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174
España	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901
France	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309
Éire/Ireland	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057
Italia	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991
Luxembourg	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452
Nederland	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357
Österreich	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467
Portugal	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985
Slovensko	59 287 258	57 274 995	54 915 823	51 153 834	55 518 251	58 543 272	68 370 355
Suomi/Finland	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207
Sverige	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034
United Kingdom	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400
Kokku	5 523 220 006	5 521 207 743	5 518 848 571	5 515 086 582	5 521 026 234	5 524 020 369	5 533 817 170"

KOMISJONI OTSUS,

1. september 2010,

mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumide ja metoodikastandardite kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 5956 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/477/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv),⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Hea keskkonnaseisundi saavutamise kriteeriumid on lähtepunktiks piirkondliku koostöö nõude raames ühtse lähenemisviisi väljatöötamisel merestrateegiate ettevalmistavates etappides, sealhulgas hea keskkonnaseisundi parameetrite piiritlemises ja keskkonnalaste sihtide kõikehõlmava kogumi kehtestamises, mida tuleb arendada sidusal ja kooskõlastatud viisil.
- (2) Euroopa Komisjon on konsulteerinud kõikide huvitatud pooltega, sealhulgas piirkondlike merekonventsioonide osalistega, ning eeskätt on käsitletud teaduslikku ja tehnilist hindamist, mille on ette valmistanud Teadusuuringute Ühiskeskuse ja Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu loodud töörihmad, et toetada kriteeriumide ja metoodikastandardite väljatöötamist.
- (3) Niisuguse teadusliku ja tehnilise töö ühe olulise tulemusena selgus, et ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi juhtimise toetamiseks on äärmiselt vajalik töötada välja põhjalikum teaduslik käsitlus, et hinnata head keskkonnaseisundit sidusalt ja terviklikult. Teaduslikel tõenditel põhinevaid teadmisi tuleb täiendada eelkõige teatise „Euroopa mere- ja merendusuuringute strateegia: Euroopa teadusruumi ühtne raamistik ookeanide ja merede säästva kasutamise toetuseks”⁽²⁾ ja teatise „Euroopa 2020. aastal.

Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”⁽³⁾ abil ning kooskõlas liidu teiste õigusaktide ja poliitikavaldkondadega. Samuti on asjakohane kaasata protsessi hiljem kogemused, mis saadakse edaspidi riiklikul ja piirkondlikul tasandil direktiivi 2008/56/EÜ artikli 5 lõike 2 punktis a loetletud merestrateegiate ettevalmistavate etappide rakendamisel.

- (4) Seetõttu on vajalik, et Euroopa Komisjon vaataks käesoleva otsuse läbi direktiivi 2008/56/EÜ artikli 25 lõike 3 kohaselt. Lisaks kriteeriumide läbivaatamisele tuleb täiendada ka metoodikastandardeid tihedas koostöös seireprogrammide kehtestamisega. Läbivaatamine peaks toimuma niipea kui võimalik pärast direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 12 nõutud hindamise lõpetamist ning õigeaegselt selleks, et toetada nimetatud direktiivi artikli 17 kohaselt 2018. aastaks esitatavate merestrateegiate tulemuslikku ajakohastamist, aitamaks veelgi kaasa kohandatud juhtimisele. See on kooskõlas eeldusega, et hea keskkonnaseisundi määratlus võib aja jooksul muutuda, võttes arvesse mereökosüsteemide paindlikkust, nende looduslikku variatiivsust ja asjaolu, et neile avaldatav surve ja mõju võivad inimtegevuse erinevate mustrite muutumise ja kliimamuutuste mõju tõttu varieeruda.

- (5) Hea keskkonnaseisundi kriteeriumid rajanevad kehtivate kohustustel ja arengutel, mis on sätestatud liidu kohaldatavates õigusaktides, sealhulgas nii rannikuvee suhtes kehtivas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik,⁽⁴⁾ kui ka nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivis 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta,⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivis 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta⁽⁶⁾ ning ka paljudes teistes ühise kalanduspoliitika raames väljatöötatud dokumentides, võttes võimaluse korral arvesse piirkondlike konventsioonide raames saadud teavet ja teadmisi ning väljatöötatud lähenemisviise. Käesoleva otsusega aidatakse kaasa mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi mõiste edasisele arendamisele ja seega toetatakse seoses mereökosüsteemidega Euroopa Liidu 2010. aasta järgse aja bioloogilise mitmekesisuse strateegia ja bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava läbivaatamist.

⁽¹⁾ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

⁽²⁾ KOM(2008) 534 (lõplik).

⁽³⁾ KOM(2010) 2020 (lõplik).

⁽⁴⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁽⁶⁾ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

- (6) Integreeritud merenduspoliitika keskkonnavalaseks tugisambaks olevas direktiivis on 2008/56/EÜ nõutud, et inimtegevuse ohjamiseks kohaldataks ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi, mis hõlmaks kõiki merekeskkonda mõjutavaid sektoreid. Rohelises raamatus ühise kalanduspoliitika reformi kohta ⁽¹⁾ on öeldud, et tulevane kalanduspoliitika tuleb üles ehitada selliselt, et see tagaks õiged vahendid kõnealuse ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi toetamiseks.
- (7) Käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas direktiivi 2008/56/EÜ artikli 25 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Kriteeriumid, mida liikmesriigid kasutavad hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatuse hindamiseks ja mille juures võimaluse korral viidatakse kohaldatavatele metoodikastandarditele, on esitatud lisas.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 1. september 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ KOM(2009) 163 (lõplik).

LISA

HEA KESKKONNASEISUNDI KRITERIUMID JA METOODIKASTANDARDID

A OSA

Hea keskkonnaseisundi kriteeriumide kohaldamise üldtingimused

1. B osas on kindlaks määratud ja loetletud kriteeriumid, mida kasutatakse hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatuse hindamiseks iga tunnuse puhul direktiivi 2008/56/EÜ I lisas sätestatud üheteistkümnest hea keskkonnaseisundi tunnusest. Kriteeriumide juures on esitatud seotud näitajad, mis tagavad kriteeriumide toimimise ja võimaldavad teha edusamme. B osas esitatud kriteeriumide juures viidatakse võimaluse korral kohaldatavatele meetoodikastandarditele. Paljude niisuguste kriteeriumide ja seotud näitajate puhul on kindlaks määratud vajadus edasise arendamise ja lisateabe järele, millega tuleb tegelda edaspidi, käesoleva otsuse läbivaatamise käigus ⁽¹⁾. Käesolevas osas sätestatakse nimetatud kriteeriumide ja seotud näitajate kohaldamise üldtingimused.
2. Enamiku kriteeriumide puhul peavad hindamine ja meetoodikad võtma arvesse ja vajaduse korral põhinema nendel hindamistel ja meetoodikatel, mida kohaldatakse kehtivate ühenduse õigusaktide raames, eelkõige direktiivi 2000/60/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/105/EÜ ⁽²⁾, direktiivi 92/43/EMÜ, direktiivi 2009/147/EÜ ja muude liidu asjaomaste õigusaktide (sealhulgas ühine kalanduspoliitika, nt nõukogu määrus (EÜ) nr 199/2008 ⁽³⁾) alusel, võttes arvesse ka Teadusuuringute Ühiskeskuse ja Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu loodud töörihmade aruandeid ⁽⁴⁾ ja võimaluse korral ka piirkondlike merekonventsioonide raames saadud teavet ja teadmisi ning väljatöötatud lähenemisviise.
3. Hea keskkonnaseisund eeldab, et praegused ja tulevased põlvkonnad viivad kogu oma asjakohast tegevust ellu kooskõlas merekeskkonna kaitsmise ja säilitamise nõudega ning merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise kontseptsiooniga, millele on viidatud direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 1. Hea keskkonnaseisundi kriteeriumide kohaldamisel tuleb silmas pidada vajadust keskenduda hindamisele ja järelevalvele ning seada esmatähtsaks meetmed, mis on seotud mõjude ja ohtude tähtsusega mereökosüsteemile ja selle osadele. Samas on hindamise juures oluline võtta arvesse peamisi kumulatiivseid mõjusid ja mõjude koostoimet mereökosüsteemile, mis on esile toodud direktiivi 2008/56/EÜ artikli 8 lõike 1 punkti b alapunktis ii.
4. Paljudel juhtudel, eriti arvestades teabevajaduse ja asjaomase mereakvatooriumi geograafilise ulatuse suhet, võib olla asjakohane kohaldada kõigepealt mõnda valitud kriteeriumi ja seotud näitajat keskkonnaseisundi üldiseks uurimiseks laiemalt ja alles seejärel määrata kindlaks juhud ja konkreetsed alad, kus keskkonna omadusi ja/või inimtegevuse survet mõjutavate ohtude tähtsust arvesse võttes on vaja läbi viia täpsem hindamine, mis hõlmab ka kõigi kriteeriumidega seotud asjakohaste näitajate valimist.
5. Mõjude ajaline ja ruumiline ulatus varieerub märkimisväärselt, olenevalt surveegurite tüübist ja ökosüsteemi mõjutatud komponentide tundlikkusest. Hulga erinevate protsesside hõlmamiseks võib osutuda vajalikuks mõnesid kriteeriume ja näitajaid nende olemuse tõttu kohaldada erineva ajakava alusel. Kui hindamist tuleb alustada üsna väikesel alal, et tagada ökoloogiline otstarbekus (näiteks sellepärast, et surve on lokaliseeritud), võib osutuda vajalikuks laiendada hindamist suurematele aladele, näiteks alarajoonidele, allpiirkondadele ja piirkondadele.
6. Survetegurite ulatuse, jaotumise ja intensiivsuse ning ökosüsteemide erinevate komponentide osakaalu, haavatavuse ja vastupanuvõime ühine hindamine, sealhulgas võimaluse korral ka nende kaardistamine, võimaldab määrata kindlaks alad, kus mereökosüsteeme on raskelt kahjustatud. Selle alusel on hea hinnata ka tegelikku ja võimalikku mõju merekeskkonnale. Selline lähenemisviis, kus võetakse arvesse riskist lähtuvaid kaalutlusi, võimaldab välja valida kõige asjakohasemad näitajad, mis on seotud hea keskkonnaseisundi saavutamiseks tehtud edusammude hindamise kriteeriumidega. Selle abil saab välja töötada ka konkreetseid vahendeid, mis võivad toetada ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi inimtegevuse ohjamisele, mis on vajalik hea keskkonnaseisundi saavutamiseks; määrates kindlaks survegurite ja mõju allikad, sh nende kumulatiivse mõju ja mõjude koostoime. Niisugused vahendid hõlmavad ruumilisi kaitsemeetmeid ja direktiivi 2008/56/EÜ VI lisas loetletud meetmeid, eriti ruumilise ja ajalise leviku kontrolli, nagu merekeskkonna ruumiline planeerimine.
7. Mere keskkonnatingimused ja neile avalduvad inimtegevuse mõjud on mitmekesised. Erinevused esinevad iseäranis piirkondade vahel, aga ka merepiirkondade, allpiirkondade ja alarajoonide vahel. Seepärast võib konkreetsete, kriteeriumidega seotud näitajate kohaldamisel osutuda vajalikuks kaaluda, kas need on iga hinnatava olukorra jaoks ökoloogiliselt olulised.

⁽¹⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.⁽²⁾ ELT L 348, 24.12.2008, lk 84.⁽³⁾ ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.⁽⁴⁾ Vt põhjendus 2.

8. Liikmesriikidel tuleb kaaluda iga lisa loetletud kriteeriumi ja seotud näitajat, et teha kindlaks need, mida kasutatakse hea keskkonnaseisundi kindlaksmääramiseks. Kui liikmesriik leiab esialgse hindamise alusel, et ühe või mitme kriteeriumi kasutamine ei ole asjakohane, esitab ta komisjonile vastavad põhjendused direktiivi 2008/56/EÜ artikli 9 lõike 2 kohase teavitamise raames, kui seda on vaja seoses piirkondade või allpiirkondade vahelise ühtsuse ja võrreldavusega. Seepärast kehtib liikmesriikide suhtes direktiivi 2008/56/EÜ artiklites 5 ja 6 sätestatud piirkondliku koostöö kohustus, sealhulgas eriti nõue tagada merestrateegiate erinevate elementide sidusus ja koordineerimine kogu asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.
9. Oluline on, et kriteeriumide kohaldamisel võetakse arvesse direktiivi 2008/56/EÜ artikli 8 ja III lisa kohaselt nõutava esialgse hindamise tulemused ning et neid ei viidaks läbi eraldatult. Esialgne hindamine on peamine protsess, mille raames määratakse kindlaks nii merekeskkonna olulised omadused kui ka valdavad survetegurid ja mõjud, mida ajakohastatakse korrapäraselt ja millele kohaldatakse seireprogramme. Esimene hindamine tuleb viia läbi direktiivi 2008/56/EÜ artikli 5 lõikes 2 kindlaksmääratud kuupäevaks nimetatud direktiivi III lisa esitatud soovitusliku nimekirja elementide alusel, võttes sealjuures arvesse olemasolevaid andmeid, kui need on kättesaadavad. Silmas tuleb pidada asjaolu, et osa kriteeriume ja seotud näitajaid loetakse nimetatud algetapi ajal veel väljatöötamisjärgus olevateks.
10. Edusammud hea keskkonnaseisundi saavutamisel toimuvad merekeskkonna laiimate ja pidevate muutuste raames. Kliimamuutused avaldavad merekeskkonnale, sealhulgas ökosüsteemide protsessidele ja toimele, mõju juba praegu. Asjaomaste merestrateegiate väljatöötamisel tuleb liikmesriikidel vajaduse korral kirjeldada kõiki tõendeid kliimamuutuste mõju kohta. Ökosüsteemil põhinevale lähenemisviisile tugineva kohandatud juhtimise raames tuleb hea keskkonnaseisundi määratlust korrapäraselt ajakohastada.

B OSA

Hea keskkonnaseisundi kriteeriumid vastavalt direktiivi 2008/56/EÜ I lisa tunnustele

- 1. tunnus:** Bioloogiline mitmekesisus on säilinud. Elupaikade kvaliteet ja olemasolu ning liikide levik ja arvukus on kooskõlas valitsevate füsiograafiliste, geograafiliste ja kliimatiliste tingimustega.

Hindamine tuleb läbi viia mitmel ökoloogilisel tasandil: ökosüsteemide, elupaikade (sealhulgas nendega seotud kooslused biotoobi mõistes) ja liikide raames, mida kajastatakse käesoleva osa struktuuris, võttes arvesse A osa punkti 2. Selle tunnuse teatavate aspektide kohta on vaja täiendavat teaduslikku ja tehnilist toetust⁽⁵⁾. Käsitlemaks tunnuse ulatuslikku kohaldamisala, on direktiivi 2008/56/EÜ III lisa kohaselt vaja seada bioloogilise mitmekesisuse omadused liikide, elupaikade ja ökosüsteemide tasandil tähtsuse järjekorda. See võimaldab määrata kindlaks bioloogilise mitmekesisuse ohustatud omadused ja alad ning aitab samuti valitud kriteeriumide seas välja selgitada vastavate alade ja omaduste asjakohased tunnused⁽⁶⁾. Direktiivi 2008/56/EÜ artiklites 5 ja 6 esitatud piirkondliku koostöö kohustus on otseselt seotud piirkonna, allpiirkonna ja alarajooni bioloogilise mitmekesisuse omaduste valimise protsessiga ning direktiivi 2008/56/EÜ IV lisa kohaste võrdlustingimuste kehtestamisega, kui see on vajalik. Geograafilise infosüsteemi põhjal koostatud mudelid võivad kaasa aidata bioloogilise mitmekesisuse omaduste ning inimtegevuse ja sellest tulenevate survetegurite ulatuse kaardistamisele eeldusel, et tulemuste kohaldamisel on mudelite vigu nõuetekohaselt hinnatud ja kirjeldatud. Niisugused andmed on ökosüsteemil põhineva juhtimise ja seotud ruumiliste vahendite väljatöötamise eelduseks⁽⁷⁾.

Liikide tasand

Võttes arvesse direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 1 toodud soovituslikus nimekirjas sisalduvaid erinevaid liike ja kooslusi (nt füto- ja zooplanktoni kooslusi), on iga piirkonna, allpiirkonna või alarajooni jaoks vaja koostada asjaomaste liigi- ja funktsioonirühmade kogumid, pidades silmas A osa punkti 2. Mis tahes liigi hindamise aluseks on kolm kriteeriumi: liigi levik, populatsiooni suurus ja populatsiooni seisund. Hilisemates etappides esineb ka juhtumeid, kus on lisaks eeltoodule vaja teada populatsiooni tervislikku seisundit ning liigisiseseid ja liikidevahelisi suhteid. Alamliike ja populatsiooni on vaja hinnata eraldi ka siis, kui esialgse hindamise või uue teabe põhjal tuvastatakse, et mõni alamliik või populatsioon võib olla mõjutatud või ohus. Liikide hindamine eeldab ka nende elupaikade leviku, ulatuse ja seisundi terviklikku mõistmist vastavalt direktiivis 92/43/EMÜ⁽⁸⁾ ja direktiivis 2009/147/EÜ sätestatud nõuetele, et teha kindlaks, et elupaik on piisavalt suur populatsiooni säilimiseks, võttes arvesse mis tahes ohtu, et niisuguste elupaikade seisund võib halveneda või elupaik kaduda. Käsitledes bioloogilist mitmekesisust liikide tasandil, on hea keskkonnaseisundi suunas tehtud edusammude ja nendega seotud vastavate näitajate hindamise kolm kriteeriumi järgmised.

⁽⁵⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.

⁽⁶⁾ Vt A osa punkt 3 ja 6.

⁽⁷⁾ Vt A osa punkt 6.

⁽⁸⁾ „Kaitsestaatus hindamine, jälgimine ja kaitsestaatus käsitlev aruandlus: ajavahemiku 2001–2006 aruande koostamine vastavalt loodusdirektiivi artiklile 17.“ 15. märts 2005, vastu võetud elupaikade komitees 20. aprillil 2005.

1.1. Liikide levik

- Leviala (1.1.1),
- võimaluse korral leviku muster levialas (1.1.2),
- liikidega kaetud ala (sessiilsete/bentiliste liikide puhul) (1.1.3).

1.2. Populatsiooni suurus

- Vajaduse järgi populatsiooni arvukus ja/või biomass (1.2.1).

1.3. Populatsiooni seisund

- Populatsiooni demograafilised omadused (nt keha suurus või vanuseline struktuur, sooline jagunemine, sigivuse määr, püsijäämise/suremuse määr) (1.3.1),
- võimaluse korral populatsiooni geneetiline struktuur (1.3.2).

Elupaiga tasand

Direktiivi 2008/56/EÜ raames hõlmab elupaiga mõiste nii abiootilisi omadusi kui ka seotud bioloogilisi kooslusi, käsitledes mõlemat elementi biotoobi mõistes koos. Iga piirkonna, allpiirkonna või alarajooni jaoks tuleb koostada elupaiga tüüpide kogumid, võttes arvesse III lisa tabelis 1 esitatud soovituslikus nimekirjas sisalduvaid elupaiku ja A osa punktis 2 osutatud vahendeid. Nimetatud vahendid viitavad ka paljudele elupaigakogumitele (see tähendab, et vajaduse korral tuleb hinnata ka neid kogumeid moodustavate elupaikade koosseisu, ulatust ja suhtelist osakaalu) ja funktsionaalsetele elupaikadele (näiteks kudemis-, sigimis- ja toitumisalad ning rändeteed). Mereelupaikade sidusaks klassifitseerimiseks asjaomaste kaartide põhjal on vaja teha elupaikade hindamisel täiendavaid jõupingutusi, võttes arvesse ka variatsioone vastavalt kaugusele rannikust ja sügavusele (nt ranniku-, šelfi- ja süvameri). Elupaikade hindamise aluseks on kolm kriteeriumi: nende levik, ulatus ja seisund (viimase puhul iseäranis tüüpiliste liikide ja koosluste seisund) koos nendega seotud vastavate näitajatega. Elupaiga seisundi hindamine eeldab seotud koosluste ja liikide seisundi terviklikku mõistmist vastavalt direktiivis 92/43/EMÜ⁽⁹⁾ ja direktiivis 2009/147/EÜ sätestatud nõuetele ning võimaluse korral ka nende funktsionaalsete omaduste hindamist.

1.4. Elupaiga levik

- Leviala (1.4.1),
- leviku muster (1.4.2).

1.5. Elupaiga ulatus

- Elupaiga ala (1.5.1),
- vajaduse korral elupaiga suurus (1.5.2).

1.6. Elupaiga seisund

- Tüüpiliste liikide ja koosluste seisund (1.6.1),
- vajaduse järgi arvukus ja/või biomass (1.6.2),
- füüsikalised, hüdroloogilised ja keemilised tingimused (1.6.3).

Ökosüsteemi tasand

1.7. Ökosüsteemi struktuur

- Ökosüsteemi komponentide (elupaikade ja liikide) koosseis ja suhteline osakaal (1.7.1).

Lisaks on ökosüsteemide ja protsesside hindamisel hea keskkonnaseisundi üldiseks kindlaksmääramiseks oluline silmas pidada ka ökosüsteemi struktuuriliste komponentide vahelisi sidemeid, võttes muu hulgas arvesse direktiivi 2008/56/EÜ artiklit 1 ning artikli 3 lõiget 5 ja artikli 9 lõiget 1. Ökosüsteemi protsesside ja funktsioonide käsitlemiseks on sisulise tähtsusega ka muud hea keskkonnaseisundi funktsionaalsed aspektid, mis võetakse vaatluse alla teiste tunnuste kaudu (nagu tunnused 4 ja 6), ning ühendatavuse ja vastupanuvõime aspekt.

⁽⁹⁾ Vt joonealune märkus 8.

2. tunnus: Inimtegevuse tulemusel sissetoodud võõrliigid jäävad tasemele, millel ei ole negatiivset mõju ökosüsteemile.

Võõrliikide kindlaksmääramise ja hindamise käigus tuleb kindlaks määrata nende levimise rajad ja suunad inimtegevuse tagajärjel, et vältida nende asustamist inimtegevuse tagajärjel niisuguses ulatuses, mis võiks raskelt kahjustada ökosüsteeme, ning leevendada nende mis tahes mõjusid. Eslgse hindamise puhul tuleb arvesse võtta asjaolu, et liidu tasandil reguleeritakse juba mõningaid inimtegevuse tagajärjel toimuvaid asustamisi, ⁽¹⁰⁾ et hinnata ja minimeerida nende võimalikku mõju veeökosüsteemidele, samuti asjaolu, et mõned võõrliigid on olnud vesiviljeluses kasutusel pikka aega ja neile kehtib juba olemasolevate määruste raames asjakohane loa väljastamise kord ⁽¹¹⁾. Teadmised võõrliikide keskkonnamõju kohta on siiski veel piiratud. Tõenäoliselt kasulike näitajate ⁽¹²⁾ väljatöötamiseks, eriti seoses invasiivsete võõrliikide mõju hindamisega (nagu bioloogilise saaste indeksid), on vaja võtta teaduslikke ja tehnilisi lisameetmeid, ning nimetatud liigid on jätkuvalt hea keskkonnaseisundi saavutamise põhiprobleemiks. Hindamise ja seire ⁽¹³⁾ juures on kõige olulisem seisundi kirjeldamine, mis on mõju ulatuse hindamise aluseks, kuid ei määra iseenesest hea keskkonnaseisundi saavutamist selle tunnuse suhtes.

2.1. Võõrliikide, eelkõige invasiivsete liikide arvukus ja seisundi kirjeldamine

- Võõrliikide, eelkõige invasiivsete võõrliikide arvukuse, ajutise esinemise ja ruumilise jaotumise suundumused looduskeskonnas, eriti riskialadel, seoses niisuguste liikide levimise peamiste suundade ja radadega (2.1.1).

2.2. Invasiivsete võõrliikide keskkonnamõju

- Invasiivsete võõrliikide ja looduslike liikide suhe mõnedes põhjalikult uuritud taksonoomilistes rühmades (nt kalad, makrovetikad, molluskid), mis võib näidata, mil määral leiavad liigi koosseisus aset muutused (nt loodusliku liigi edaspidine väljatõrjumine) (2.2.1),
- invasiivsete võõrliikide mõju liigi, elupaikade ja ökosüsteemi tasandil (2.2.2).

3. tunnus: Kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kala ja karploomade populatsioonid on ohututes bioloogilistes piirides, kusjuures populatsiooni vanuseline ja suuruseline koosseis annab tunnistust ressursside heast seisukorrast.

Käesolev osa kehtib kõikidele määrusega (EÜ) nr 199/2008 (direktiivi 2008/56/EÜ geograafilise kohaldamisala piires) reguleeritud varudele ja sarnastele ühises kalanduspoliitikas sätestatud kohustustele. Selle kohaldamine kõnealuste ja muude varude suhtes oleneb kättesaadavatest andmetest (võttes arvesse määruse (EÜ) nr 199/2008 sätteid andmekogumise kohta), mille alusel määratakse kindlaks kõige asjakohasemad näitajad. Selle tunnuse puhul on hea keskkonnaseisundi saavutamiseks tehtud edusammude ja nendega seotud vastavate näitajate hindamise kolm kriteeriumi järgmised.

3.1. Kalapüügist tuleneva surve tase

Esmane näitaja. Kalapüügist tuleneva surve taseme esmane näitaja on järgmine:

- kalastussuremus (F) (3.1.1).

Hea keskkonnaseisundi saavutamine või säilitamine eeldab, et F-i väärtus oleks sama või väiksem kui F_{MSY} , mis kujutab endast maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (MSY) tagada võimaldavat taset. See tähendab, et mitut liiki hõlmavates püügipiirkondades ja seal, kus ökosüsteemide koostoime on oluline, võidakse pikaajalistes majandamiskavades kasutada mõne liigi varu vähem kui F_{MSY} tasemel, et mitte ohustada mõne teise liigi kasutamist F_{MSY} tasemel ⁽¹⁴⁾.

F-i väärtus saadakse asjakohastest analüütilistest hindamistest, mis tuginevad saagi analüüsile (aluseks võetakse kogu varude püük, sealhulgas vette tagasi lastud ja registreerimata saak) vanuse või pikkuse ja lisateabe järgi. Kui teadmised varude populatsiooni dünaamika kohta ei võimalda läbi viia simulatsioone, võib sobivad väärtused leida täiendiühiku kohta arvestatavat saaki näitava graafikuga seotud F-i väärtuste teadusliku hindamise teel, võttes sealjuures arvesse ka muud teavet varasemate püügitulemuste või sarnaste varude populatsiooni dünaamika kohta.

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 708/2007 võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikide kasutamise kohta vesiviljeluses (ELT L 168, 28.6.2007, lk 1).

⁽¹¹⁾ Vt määruse (EÜ) nr 708/2007 IV lisa.

⁽¹²⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.

⁽¹³⁾ Vt A osa punkt 9.

⁽¹⁴⁾ Komisjoni teatis „Säästva lähenemisviisi rakendamine ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu“, KOM(2006) 360 (lõplik).

Teised näitajad (kui saagi analüütilisest hindamisest tulenevad F -i väärtused ei ole kättesaadavad):

- saagi ja biomassi indeksi suhe (edaspidi saagi ja biomassi suhe) (3.1.2).

F_{MSY} näitaja väärtus tuleb määrata kindlaks teadusliku hindamisega näitaja varasemate suundumuste analüüsi põhjal, võttes sealjuures arvesse muud teavet varasemate püügitulemuste kohta. Kui varude tootlikkusel põhinevad hindamised on olemas, võib võrdlusaluseks võtta MSY -st tuleneva saagi ja biomassi suhte.

Lisaks saagi ja biomassi suhtele võib töötada välja ka muid teiseid näitajaid mis tahes muu kalastussuremust käsitleva nõuetekohaselt põhjendatud ühiku alusel.

3.2. Varude reproduktiivvõime

Esmane näitaja. Varude reproduktiivvõime esmane näitaja on:

- kudekarja biomass (SSB) (3.2.1).

See saadakse asjakohastest analüütilistest hindamistest, mis tuginevad saagi analüüsile vanuse või pikkuse ja lisateabe alusel.

Kui analüütiline hindamine võimaldab prognoosida SSB -d, on kogu reproduktiivvõimet kajastavaks tugiväärtuseks SSB_{MSY} , s.o kudekarja biomass, millega saavutaks maksimaalne jätkusuutlik saagikus F_{MSY} -ga võrdse kalastussuremuse juures. Kriteeriumile vastavaks loetakse mõõdetud SSB väärtused, mis on SSB_{MSY} -ga võrdsed või sellest suuremad.

Uurimist on vaja jätkata, et tegelda tõsiasjaga, et SSB -le vastavat MSY -d ei ole võimalik saavutada kõigi kalavarude puhul üheaegselt nende võimaliku vastastikuse mõju tõttu.

Kui simulatsioonimudelid ei võimalda prognoosida usaldusväärset SSB_{MSY} väärtust, kasutatakse selle kriteeriumi võrdlusalusena SSB_{pa} -d, mis on väikseim SSB väärtus, mille puhul on varud suure tõenäosusega võimelised kehtivates kasutustingimustes ise ennast taastootma.

Teised näitajad (kui saagi analüütilisest hindamisest tulenevad SSB väärtused ei ole kättesaadavad):

- biomassi indeksid (3.2.2).

Indekseid võib kasutada, kui need saadakse populatsiooni suguküpsete isendite kohta. Sellisel juhul tuleb neid indekseid kasutada siis, kui näitaja varasemate suundumuste analüüsi ja muu varasemaid püügitulemusi käsitleva teabe alusel läbiviidud teadusliku hindamisega on võimalik kindlaks määrata, et suure tõenäosusega on varud võimelised kehtivates kasutustingimustes ise ennast taastootma.

3.3. Populatsiooni vanuseline ja suuruseline koosseis

Esmased näitajad. Terveid varusid iseloomustab vanade, suurte isendite suur osa. Suurte kalade suhtelise arvukuse põhised näitajad hõlmavad järgmist:

- alles suguküpsuse saavutanud kalade keskmisest suuruselt suuremate kalade osakaal (3.3.1),
- uurimislaevade uuringutes leitud maksimaalne keskmine pikkus kõikide liikide lõikes (3.3.2),
- 95-protsentiil kalade pikkuse jaotumisest uurimislaevade uuringute põhjal (3.3.3).

Teisene näitaja:

- suurus suguküpsuse saavutamisel, mis võib kajastada kasutamise soovimatu geneetilise mõju ulatust (3.3.4).

Kahe näitajakogumi (vanade kalade osakaal ja suurus suguküpsuse saavutamisel) puhul on vaja eksperdi hinnangut, määramaks kindlaks, kui suur on tõenäosus, et varudele omast geneetilist mitmekesisust hinnatakse õigesti. Eksperdi hinnang tuleb teha näitaja kohta kättesaadavate aegridade analüüsi põhjal, võttes arvesse ka mis tahes muud teavet liigi bioloogia kohta.

4. tunnus: Kõik teadaolevad mere toiduvõrkude elemendid eksisteerivad tavapärase arvukuse ja mitmekesisuse tasemel, mis on võimeline tagama pikaajalise liikide rohkuse ja nende täieliku paljunemissuutlikkuse säilimise.

Kõnealune tunnus käsitleb olulisi funktsionaalseid aspekte, nagu toiduvõrkude energiavood ja struktuur (suurus ja komponentide arvukus). Selles etapis on vaja täiendavat teaduslikku ja tehnilist tuge, et arendada edasi kriteeriume ja tõenäoliselt kasulikke näitajaid toiduvõrgusiseste seoste käsitlemiseks ⁽¹⁵⁾.

4.1. Peamiste liikide või troofiliste rühmade tootlikkus (tootmine ühe biomassiühiku kohta)

Toiduvõrkude energiavoogude käsitlemiseks tuleb edasi arendada asjakohaseid näitajaid, et hinnata peamiste röövloomasaaklooma protsesside tulemusi, mis kajastavad komponentide pikaajalist elujõulisust toiduvõrgu selles osas, mida nad asustavad, võttes arvesse mõnedes allpiirkondades asjakohaste liikide (nt imetajad, merelinnud) valimisel saadud kogemusi.

— Peamiste röövloomaliikide tulemused, võttes aluseks nende tootmise ühe biomassiühiku kohta (tootlikkus) (4.1.1).

4.2. Toiduvõrgu ülaosas asuvate valitud liikide osakaal

Toiduvõrkude struktuuri, komponentide suuruse ja arvukuse käsitlemiseks on vaja hinnata toiduvõrkude ülaosas asuvate valitud liikide osakaalu. Näitajaid tuleb edasi arendada, tuginedes mõnede allpiirkondade kogemusele. Suurte kalade kohta saab andmeid kalade seireuringutest.

— Suured kalad (kaalu järgi) (4.2.1).

4.3. Peamiste troofiliste rühmade/liikide arvukus/levik

— Toime pooldest oluliste valitud rühmade/liikide arvukuse suundumused (4.3.1).

Tuleb määrata kindlaks populatsiooni seisundi muutused, mis võivad toiduvõrgu struktuuri mõjutada. Lisaks tuleb täpsustada üksikasjalikke näitajaid, arvestades nende olulisust toiduvõrgu jaoks ja võttes aluseks piirkonna, allpiirkonna või alarajooni asjakohased rühmad/liigid, sealhulgas vajaduse korral:

- rühmad, mis uuenevad kiiresti (nt fütoplankton, zooplankton, meduusid, kahepoolmelised molluskid, lühikese elueaga pelaagilised kalad) ning reageerivad kiiresti ökosüsteemi muutustele ja on head varased hoiatajad;
- rühmad/liigid, millele on suunatud inimtegevus või mida see kaudselt mõjutab (eriti kaaspüük ja vette tagasi lastud liigid);
- elupaika määratlevad rühmad/liigid;
- toiduvõrgu ülaosas asuvad rühmad/liigid;
- suure liikuvusega anadroomsed ja katadroomsed liigid;
- rühmad/liigid, mis on tihedalt seotud teisel troofilisel tasandil asuvate kindlate rühmade/liikidega.

5. tunnus: Inimtekkeline eutrofeerumine, eelkõige selle negatiivsed mõjud, nagu bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ökosüsteemi seisundi halvenemine, vetikate kahjulik õitsemine ja hapnikunappus põhjaveses, on minimeeritud.

Mereakvatooriumi eutrofeerumise hindamine peab võtma arvesse direktiivi 2000/60/EÜ (V lisa punktid 1.2.3 ja 1.2.4) kohaselt ranniku- ja üleminekuvee hindamist ning sellega seotud suuniseid ⁽¹⁶⁾ nii, et oleks tagatud võrreldavus, võttes samuti arvesse piirkondlike merekonventsioonide raames saadud teavet ja teadmisi ning väljatöötatud lähenemisviise. Eutrofeerumise tulemuslikuks hindamiseks võib esialgse hindamise raames läbiviidava uurimise alusel arvesse võtta riskipõhiseid aspekte ⁽¹⁷⁾. Hindamisel tuleb siduda omavahel teave toitainete tasemetest ja ökoloogiliselt oluliste esmade ja teiseste mõjude ulatuse kohta, ⁽¹⁸⁾ võttes arvesse ka asjaomaseid ajaskaalasid. Võttes arvesse, et toitainesisaldus on seotud jõgedest tuleva toitainekoormusega püügi ajal, on iseäranis oluline koostöö sisemaiste liikmesriikidega, kes kasutavad direktiivi 2008/56/EÜ artikli 6 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt loodud koostööstruktuure.

⁽¹⁵⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.

⁽¹⁶⁾ Suunisidokument eutrofeerumise hindamiseks Euroopa veepoliitika raames, dokument nr 23. Euroopa Komisjon (2009). Vt <http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library>

⁽¹⁷⁾ Vt A osa punktid 3 ja 6.

⁽¹⁸⁾ Vt A osa punkt 7.

5.1. Toitainete tasemed

- Toitainete sisaldus veesambas (5.1.1),
- võimaluse korral toitainete suhe (räni, lämmastik ja fosfor) (5.1.2).

5.2. Toitainetega rikastumise otsene mõju

- Klorofüllü sisaldus veesambas (5.2.1),
- heljuvate vetikate osakaalu suurenemisega seotud vee läbipaistvus, vajaduse korral (5.2.2),
- oportunistlike makrovetikate arvukus (5.2.3),
- taimestikis toimuvad liikide muutused, nagu ränivetika ja flagellaatide suhe, muutumine bentilisest pelaagiliseks, aga ka kahjulik öitsemise/toksiliste vetikate (nt sinivetikate) öitsemise inimtegevuse tagajärjel (5.2.4).

5.3. Toitainetega rikastumise kaudne mõju

- Mitmeaastaste vetikate ja mererohu (nt pruunvetikad, merihein ja mererohumättad) arvukus, mida vee läbipaistvuse vähenemine kahjustab (5.3.1),
- lahustunud hapnik, s.o muutused orgaanilise aine suurema lagunemise tagajärjel ning asjaomase piirkonna suurus (5.3.2).

6. tunnus: Merepõhja terviklikkus on tasemel, mis kindlustab ökosüsteemide funktsioneerimise ja struktuuri ning selle, et eelkõige merepõhja ökosüsteemid ei ole kahjustatud.

Eesmärgiks on saavutada olukord, kus inimtegevusest tulenev surve merepõhjale ei takista ökosüsteemi komponentidel säilitamast nende loomulikku mitmekesisust, tootlikkust ja dünaamilisi ökoloogilisi protsesse, võttes arvesse ökosüsteemi vastupanuvõimet. Kõnealuse tunnuse hindamiskaala võib olla iseäranis keeruline mõnede merepõhja ökosüsteemide ja mitmesuguste inimsurvetegurite ebahühtluse tõttu. Bioloogilise mitmekesisuse omadustele avalduvaid mõjusid, ohte ja inimsurvet tuleb lisaks esialgsele vaatlusele hinnata ja uurida põhjalikumalt ning väiksemalt alalt saadud hindamistulemusi tuleb kohandada suurematele aladele, et need hõlmaks vajaduse korral alarajooni, allpiirkonda või piirkonda ⁽¹⁹⁾.

6.1. Füüsiline kahju, võttes arvesse substraadi omadusi

Inimtegevuse ohjamise peamiseks probleemiks on inimtegevuse mõju ulatus merepõhja substraadile, millel elupaigad asuvad. Substraaditüüpidest on füüsilise häirituse suhtes kõige tundlikumad biogeensed substraadid, kuid need täidavad mitmesuguseid ülesandeid, mis toetavad merepõhja elupaiku ja kooslusi.

- Asjaomaste biogeensete substraadide tüüp, arvukus, biomass ja territoriaalne ulatus (6.1.1),
- inimtegevusest oluliselt häiritud merepõhja ulatus seoses erinevat tüüpi substraatidega (6.1.2).

6.2. Merepõhja koosluste seisund

Merepõhja koosluste omadused, nagu liigiline ja suuruseline koosseis ning funktsionaalsed omadused, näitavad selgelt, milline on ökosüsteemi võime hästi toimida. Koosluste struktuuri ja dünaamika kohta saab vajaduse korral teavet, mõõtes koosluse liigilist mitmekesisust, tootlikkust (arvukus või biomass), mittetundlike ja tundlike taksonite dominantsust ning suuruselist koosseisu, mis avaldub väikeste ja suurte isendite osakaalus.

- Iseäranis tundlike ja/või mittetundlike liikide olemasolu (6.2.1),
- mitme parameetri mõõtmise indeksid merepõhja koosluste seisundi ja toimimise, nagu liigilise mitmekesisuse ja liigirikkuse, oportunistlike ja tundlike liikide suhte hindamiseks (6.2.2),
- kindlaksmääratud pikkust/suurst ületava biomassi osakaal või isendite arv merepõhja makrokoosluses (6.2.3),
- merepõhja koosluse suuruse spektri omadusi (kuju, tõus ja nihe) kirjeldavad parameetrid (6.2.4)

7. tunnus: Merevee hüdrograafiliste tingimuste püsival muutusel ei ole negatiivset mõju mere ökosüsteemidele.

⁽¹⁹⁾ Vt A osa punktid 3–6.

Merevee hüdrograafiliste tingimuste püsivad muutused, mis on põhjustatud inimtegevusest, võivad seisneda näiteks loodete režiimi, setete ja mageda vee edasikandumise, hoovuste või lainete liikumise muutustes, mille tagajärjel muutuvad direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 1 sätestatud füüsikalised ja keemilised omadused. Niisugused muutused võivad olla iseäranis olulised, kui on oht, et need kahjustavad mereökosüsteeme suuremas ulatuses, ning hindamisel võivad need anda varase hoiatuse võimalike mõjude kohta ökosüsteemile. Direktiivis 2000/60/EÜ on rannikuvee jaoks sätestatud hüdro-morfoloogilised tingimused, mida tuleb täita vesikonna majandamiskava raames tehtavate mõõtmistega. Meetmete mõju tuleb hinnata iga juhtumi puhul eraldi. Sellised vahendid nagu keskkonnamõju hindamine, keskkonnamõju strateegiline hindamine ja mereala ruumiline planeerimine võivad aidata kaasa niisuguste meetmete mõju kumulatiivsete aspektide ja ulatuse analüüsile ja hindamisele. Samas on oluline tagada, et niisugused vahendid tooksid esile asjakohased elemendid, mille alusel saab hinnata võimalikku mõju merekeskkonnale, arvestades sealjuures ka piiriüleste aspektidega.

7.1. Püsivate muutuste ruumilised omadused

— Püsivatest muutustest mõjutatud ala ulatus (7.1.1).

7.2. Püsivate hüdrograafiliste muutuste mõju

— Püsivast muutusest mõjutatud elupaikade ruumiline ulatus (7.2.1),

— muutunud hüdrograafiliste tingimuste tagajärjel toimunud muutused elupaikades, eriti sealsetes funktsioonides (nt kalade, lindude ja imetajate kudemis-, sigimis- ja toitumisalad ning rändeteed) (7.2.2).

8. tunnus: Saasteainete kontsentratsioon on tasemel, mis ei põhjusta saastumisest tulenevaid mõjusid.

Merekeskkonna saasteainete kontsentratsiooni ja nende mõju tuleb hinnata ökosüsteemile avalduvate mõjude ja ohtude põhjal⁽²⁰⁾. Arvesse tuleb võtta direktiivi 2000/60/EÜ sätteid territoriaal- ja/või rannikuvee kohta, et tagada õigusliku raamistiku asjakohaselt kooskõlastatud rakendamine, arvestades sealjuures piirkondlike merekonventsioonide raames saadud teavet ja teadmisi ning väljatöötatud lähenemisviise. Liikmesriikidel tuleb vajaduse korral silmas pidada merekeskkonnale olulisi aineid või ainerühmi, mis:

- i) ületavad vees, settes või biootas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 2 lõikes 35 ja V lisas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardit ranniku- või territoriaalvees, mis asub merepiirkonna või allpiirkonna lähedal, ja/või
- ii) on kantud direktiivi 2000/60/EÜ X lisa prioriteetsete ainete nimistusse, mida reguleeritakse direktiiviga 2008/105/EÜ ja mis juhitakse otse asjaomasesse merepiirkonda, allpiirkonda või alarajooni, ja/või
- iii) on saasteained ning nende vabanemine keskkonda (sealhulgas nende kadu, vette laskmine ja heide) võib tekitada varasema ja praeguse reostuse kaudu märkimisväärset ohtu asjaomase merepiirkonna, allpiirkonna või alarajooni merekeskkonnale, see hõlmab ka näiteks ohtlike ja kahjulike ainetega toimunud õnnetuste tagajärjel tekkinud akuutset reostust.

Edusammud hea keskkonnaseisundi suunas olenevad sellest, kas reostus kõrvaldatakse järk-järgult, s.o saasteainete hulk merekeskkonnas ja ka nende bioloogiline mõju hoitakse vastuvõetavates piirides, et need ei avaldaks märkimisväärset mõju merekeskkonnale ega ohustaks seda.

8.1. Saasteainete kontsentratsioon

— Eespool nimetatud saasteainete kontsentratsioon mõõdetuna asjaomasel süsteemis (biootas, settes ja vees) nii, et oleks tagatud vastavus direktiivis 2000/60/EÜ sätestatud hindamisele (8.1.1).

8.2. Saasteainete mõju

- Asjaomastele ökosüsteemidele avalduva saastumise mõju tase, võttes arvesse valitud bioloogilisi protsesse ja taksonoomilisi rühmi, millele avalduva põhjuse/mõju seos on kindlaks tehtud ja mida tuleb jälgida (8.2.1),
- märkimisväärse akuutse reostuse esinemine, päritolu (võimaluse korral) ja ulatus (nt õli- ja õlitoodetest tekkinud laigud) ning selle mõju biootale, mida reostus füüsiliselt kahjustab (8.2.2).

9. tunnus: Saasteained kalades ja muudes inimtarbimiseks ette nähtud mereandides ei ületa ühenduse õigusaktide või muude asjakohaste standarditega kehtestatud tasemeid.

⁽²⁰⁾ Vt A osa punktid 3 ja 4.

Liikmesriikidel tuleb erinevates piirkondades või allpiirkondades jälgida, kas looduskeskkonnast pärit kalade, vähkide, molluskite ja okasnahksete söödavates kudedes (lihased, maks, kalamari, liha, vajaduse korral pehmed koed), samuti vetikates leidub niisuguseid aineid, mille kohta on ELi, piirkonna või riigi tasandil määratud kindlaks inimtoiduks kasutatavate toodete maksimaalsed piirnormid.

9.1. Saasteainete tase, arv ja sagedus

- Avastatud saasteainete tegelik tase ja kindlaksmääratud maksimaalset taset ületavate saasteainete arv (9.1.1),
- kindlaksmääratud tasemete ületamise sagedus (9.1.2).

10. tunnus: Mereprahi omadused ja kogus ei kahjusta ranniku- ja merekeskkonda.

Prahi jaotumine on väga erinev ja seda tuleb seireprogrammide puhul arvesse võtta. Tuleb kindlaks teha, millise tegevusega praht on seotud ning selgitada võimaluse korral välja selle päritolu. Siinjuures on vaja edasi arendada veel mitut näitajat, eriti neid, mis seostuvad bioloogilise mõju ja mikroosakestega, ning samuti on vaja põhjalikumalt hinnata prahi võimalikku toksilisust ⁽²¹⁾.

10.1. Mere- ja rannikukeskkonna prahi omadused

- Kaldale uhutud ja/või rannajoonel paikneva prahi hulga suundumused, sealhulgas selle koostise, ruumilise leviku ja võimaluse korral päritolu analüüs (10.1.1),
- veesambas (sh veepinnal ujuva) ja merepõhjas paikneva prahi hulga suundumused, sealhulgas selle koostise, ruumilise leviku ja võimaluse korral päritolu analüüs (10.1.2),
- mikroosakeste (eriti plastist mikroosakeste) koguse, leviala ja võimaluse korral koostise suundumused (10.1.3).

10.2. Prahi mõju mereelustikule

- Suundumused mereloomade poolt allaneelatud prahi koguses ja koostises (nt mao analüüs) (10.2.1).

Nimetatud näitaja vajab veel edasiarendamist, tuginedes mõnedes allpiirkondades (nt Põhjameres) saadud kogemusele, ja teistele piirkondadele kohandamist.

11. tunnus: Energia keskkonda juhtimine, sealhulgas veealune müra, on tasemel, mis ei kahjusta merekeskkonda.

Lisaks veealusele mürale, mida on direktiivis 2008/56/EÜ läbivalt esile toodud, võib mereökosüsteemide komponentidele avaldada mõju ka mõnes muus vormis energia, mida merekeskkonda juhitakse, näiteks soojusenergia, elektromagnetväljad ja valgus. Vaja on teaduslikke ja tehnilisi lisameetmeid, mis toetaksid kõnealuse tunnusega seotud kriteeriumi väljatöötamist, ⁽²²⁾ sealhulgas ka keskkonda juhitava energia mõju kohta mereelustikule, asjakohaseid müra- ja sagedustasemeid (mida võib vajaduse korral kohandada piirkondliku koostöö nõuetele vastavalt). Praeguses etapis on hindamise ja jälgimisega, ⁽²³⁾ sh kaardistamisega seoses määratud kindlaks veealuse müra mõõtmise peamised suunad, mis vajavad veel täpsustamist. Inimtegevuse tagajärjel tekkinud helid võivad olla lühiajalised (nt impulsshelid, mis tulenevad seismilistest uuringutest ja tuuleparkide konstruktsioonide paigaldamisest ning plahvatustest) või pikaajalised (nt süvendamisest, laevadest ja energiakäitistest tulenev pidev heli) ning need mõjutavad organisme erinevalt. Tulundustegevusi, millega kaasneb üsna suurt ala mõjutav tugev müra, viiakse enamasti ellu kindlaksmääratud tingimustel ja vastava loa alusel. See loob võimaluse kooskõlastada sidusaid nõudeid tugevate impulsshelide mõõtmiseks.

11.1. Kõrge, madala ja keskmise sagedusega impulssheli jaotumine ajaliselt ja territoriaalselt

- Nende päevade osakaal, mil inimtekkelised helid ületavad taset, mis võib tunduvalt mõjutada mereloomi, ning nende jaotumine kalendriaasta lõikes ja kindlaksmääratud pinnaga aladel, samuti nende ruumiline jaotumine, mõõdetuna heli ekspositsioonitasemenä (dB re 1µPa².s) või kõrgeima helirõhutase (dB re 1µPa_{peak}) ühel meetril, mõõdetuna sagedusalal 10 Hz kuni 10 kHz (11.1.1).

11.2. Pidev madala sagedusega heli

- Ümbritseva müra taseme suundumused kolmandiku oktaavriba ulatuses 63 Hz ja 125 Hz kesksagedusel (re 1 µPa rms; keskmine müratase nendel oktaavribadel ühe aasta jooksul), mida on mõõtnud vaatlusjaamad ja/või on kasutatud vajaduse korral ka asjakohaseid mudeleid (11.2.1).

⁽²¹⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.

⁽²²⁾ Vt põhjendused 3 ja 4.

⁽²³⁾ Vt A osa punkt 9.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET